

שרשרת קשיים עיסקיים

הריבית הגבוהה והקטנת הביקוש, גורמים להתמוטטות של עסקים. הקשיים יגברו עוד יותר, כיוון שהימנעות הציבור מרכישות גוברת נוכח אי-הוודאות לגבי העתיד, הן מבחינה מדינית והן בשאלת המדיניות הכלכלית הצפויה.

● רשת חנויות-הנעליים, "רוט'ס" נקלעה לקשיים ובעליה יצא לחו"ל. הרשת הוקמה על-ידי מלון לואיס, קולונל-בדימוס של חיל-הנחתים האמריקאי, שהקים בארץ רשת-חנויות שמכרו נעליים בתשלומים. לרשת היו חנויות בכיכר-אתרים, ברחוב דיזנגוף, בכיכר המדינה וכן בירושלים וברחובות. חובות הרשת: כ-3.5 מיליון לירות, בעיקר ליצרני-נעליים, וכן כמה עשרות אלפי לירות לבנקים.

● חברת השייבוק, "יקבי לטרון" נכנסה לקשיים, ומונה לה כונס-נכסים, עורך-הדין אליעזר וולובסקי. הכונס מונה לבקשת החברות, "כרמל מזרחי", "שטוק" ו"סברה", המפיצה את הוויסקי, "שיבאס-ריגאל". בעל החברה הוא נפתלי מנץ. חובות החברה 1.5 מיליון לירות, והמלאי שברשותה מועט ביותר.

● פרשת היעלמותו של יעקב רוטמן מסתבכת. רוטמן היה סוכן ארצי של "חרושת חימר", וכן הקים בשותפות עם "סולל-בונה" — את חברת מכירת הקופות-הרושמות, "גרס". רוטמן גם עסק במיסחר עם ארצות מיוחדות-אירופה. "סולל-בונה" מינתה מנהל מטעמה לסוכנות, "חרושת חימר". רוטמן נעלם לפני שבעה חודשים, ועתה נמסר כי אביו, אברהם, הצטרף אליו באמריקה. החובות

סניף שיווק יקבי-טרון כונס-נכסים

שהשאיר אחריו רוטמן נאמדים ב-7 מיליון לירות, רובם לחרדים מבני-ברק שערכו בשבוע שעבר אסיפה כדי להחליט מה לעשות בנדון. רוטמן נשאר חייב גם משכורות של כמה חודשים לעובדי הסוכנות של "חרושת חימר", וכן לא ניכה משך זמן רב את המגיע מהם למס-הכנסה.

עיסקת קופות "גרס" הותירה את השותף, "סולל-בונה", עם מלאי של קופות שנרכש בשעתו ב-2 מיליון לירות אנגליות ואין לו ביקוש רב בארץ.

יעקב רוטמן היה ידוע כבעל-אמצעים, ונפילתו החלה כאשר לפני כמה חודשים ביקש לרכוש ב-20 אלף דולר נעליים מצרפת, ו"בנק המזרחי המאוחד" סירב לממן את העיסקה כיוון שרוטמן לא הצליח לגייס ערבויות לסכום זה. רוטמן מכר לרומניה, בעיקר מיטריות, וקשר קשרים ענפים בארץ זו. הוא נהג לחלק שם סיגריות "רוטמנס", ולהתלוצץ כי הוא בעל החברה.

עיסקת-ענק

בבנייה באיראן

ממשלת ישראל הגיעה להסכם עם ממשלת איראן, על בניית 60-50 אלף יחידות-דיור ליד טהרן על-ידי חברות ישראליות. הממשלה הישראלית ביקשה מחברות ישראליות הפועלות באיראן להתארגן לביצוע העיסקה. החברות הישראליות בודקות עתה את התנאים שיש דרוש מן הממשלה הישראלית כתנאי לעיסקה.

ההסכם ייחתם בין שתי הממשלות, וממשלת איראן תשלם תמורת הדירות במוצרים שהיא מייצאת לישראל. הכוונה היא שמשך הבנייה יהיה חמש שנים לערך. ההסכם יגביר בשיעור ניכר את הפעילות הישראלית באיראן, ויאפשר העסקת חלק מכוני-הבנייה בישראל, המובטל בגלל הקטנת הפעילות בישראל ובבנייה.

שיווק "צ'יתור"

לחברת "שמ"מ"

סערת-רוחות פרצה ב"כור", כאשר נודע כי מנכ"ל חברת "ציתור", ציתור, שייכת לקוני צרן והמייצרת מפסקי-שמל למיניהם, מסר את הביצעיות לשיווק של מוצרי "ציתור" לחברה בשם "שמ"מ", במקום ל"סולכור", או למחלקת-המכירות של "ציתור". "שמ"מ" שייכת לחיים צ'ימר, שהיה מנהל מכירות מוגני-אוור של "תדיראן"; לאדם שור, עובד "תדי" ראן" לשעבר, ולזאב הולצמן, שהוא איש-עסקים פרטי.

מנכ"ל "ציתור" הוא בני פלד, מי שהיה מנהל בית-הספר הטכני של חיל-האוויר ובאחרונה היה אחראי מטעם "כור מתכת" להקמת הבניין החדש של לה ברחוב יד-החרוזים. בשל בניין זה נתבע, "כור מתכת" על-ידי רוכשו מ"נה, ברוך חבס ורמי אונגן, בתביעת פיצויים בסך 9 מיליון לירות.

מישרד-המיסחד החד

מכירת כבש

שיובא ללא רישיון

מישרד-המיסחד-התעשייה התיר לחב"ר "אשור", של מיספחת אלילין, למכור בישראל כמות של 40 טון כבש קפוא שיובא ארצה ללא רישיון. "אשור" זכתה במכירתו לייבא 400 טון כבש קפוא מצ"ל-לה, הביאה 440 טון. הבשר עוכב עד לבירור. המישרד החליט עתה להטיל עליה כופר של 15 לירות לקילו, ולהרשות מכירה של הבשר במחירי השוק. "אשור" טענה כי העודף נובע מכך שספקי-הבשר ריכזו כמות כבשים לשחיטה כשרה, והסתבר כי שחטו כבשים רבים מדי. כיוון שמדובר בבשר משחיטה כשרה, לא היה מנוס מהבאתו לישראל — שהיא הקונה היחידה לבשר כשר. ההחלטה עוררה תמיחה בחוגי הענף, שכן לפני שנה הביאה חברת "ארמורקור" 70 טון כבש קפוא לישראל במיסגרת מישלוח שנועד לאיראן, ומישרד-המיסחד והתעשייה אסר את שהות הבשר בישראל גם במעבר, וכפה על החברה להחזיקו בקפריסין.

שדה -

מזכיר "תדיראן"

יששכר שדה מונה כמזכיר חברת "תדיראן", במקום יצחק טולידאנו, שפרש.

"שדה" לא תימכר

מחלבת "טרה", שברחוב גיבורי ישראל בתל-אביב, לא תימכר, ובעליה החליטו להזרים דם צעיר לניהול העסק. לפני חודשים אחדים התנהל משא-ומתן למכירת המחלבות ל"מחלבות מאוחדות", אך המחיר שנדרש, 20 מיליון לירות, היה גבוה מדי עבור הקונה. "טרה" שייכת לקואופרטיב של מגדלי חלב, ועתה הם מנסים להתחיל לנהל את העסק בשיטות חדשות.

"רסקו" מכרה

מחלבת "טנא-נוגה"

בכפר-שמריהו

חברת "רסקו" מכרה את שטח מחלבת "טנא-נוגה" בכפר-שמריהו לבעל ה"סופמרקט המקומי, מננו לאלו. שטח המיגרש כ-5 דונם, והוא נמכר ב-1.2 מיליון לירות. הקונה ביקש מן "המחלבות המאוחדות", שבבעלות מיספחת יגאל הורביץ, להמשיך להפעיל את המחלבה במקום כמה חודשים נוספים. "המחלבות המאוחדות" מפעילות את "טנא-נוגה" מזה שנים רבות.

"קנטאקי פרייד"

"צ'יקן" לישראל

בשורה טובה לישראלים הסובלים מגעגועים למאכלי-העוף של "קנטאקי פרייד צ'יקן": הרשת המפורסמת מגיעה גם לישראל. חברת "האובלין", בעלת הרשת, שיש לה כמה מיסעדות "קנטאקי" במצרים, בעיראק ובערב הסעודית, הודיעה כי אישרה הקמת סניפים בישראל. מיסעדה אחת תיפתח עוד השנה, ושתיים נוספות בשנה הבאה. דובר החברה אמר, כי עד כה לא היה כל ניסיון מצד הליגה הערבית למנוע את העיסקה.

ברילב לא

יהיה יושב-ראש

חברת-הכנסת חיים ברילב לא יכהן בתפקיד יושב-ראש של חברה ממשלתית כלשהי, כיוון שחוק החברות הממשל-תיות אוסר על חברי-כנסת למלא תפקיד זה. הממונה על עידוד הסרט הישראלי, בועז אפלבוים, שהיה עוזרו של השר ברילב, אמר, כי משום כך לא יוכל השר לשעבר למלא גם את תפקיד יושב-ראש מועצת-המנהלים של התעשייה הא-

ח"כ ברילב להיות או לא להיות

ווירית, שהוצע לו על-ידי שר-הביטחון עזר וייצמן. אפלבוים אמר, כי ברילב לא ידע כלל שהצעה למנותו כיושב-ראש "כימיקלים לישראל" תפגע בחיים גבתי, ואילו ידע זאת הרי סיבה זו בלבד היתה מספקת לסירובו. ברילב אמר כי לא נתן כל אישור להצעה למי-נוי, שפורסמה בעיתונים בהרחבה.

אשר לאישור שניתן למיפעל הפלסטיק של יגאל הורוביץ, אמר אפלבוים כי האישור ניתן לפי המדיניות המקובלת של עידוד העמקת הייצור. אחרי שניתן האישור יערכו המיפעלים הקיימים לפני השר ברילב, אולם אז היה כבר הצידוד בארץ. השר השיב כי עליו לדחות את העירוע, מאחר שהאישור ניתן כדיון. המיפעלים פנו ליו"ר ועדת-הכספים שקיבל את האישור, כאשר נשאל אל יועצו המיפסטי של השר מדוע לא הכניש השר בשעתו את הפירסומים ב"דבר" ועוד עיתונים ונזקק רק לפירסום במזרז זה, השיב: "כי אותם לא קור"אים!"

ירידה

בהזמנות הפירסום

מישרד-פרסום גדולים מסרו על ירידה משמעותית בהזמנות שיוטחי פרסום מצד המפרסמים הגדולים. כמה מפרסמים שהיו צריכים לחתום בימים אלה על חוזה פרסום לשנה מראש, הודיעו כי יעדיפו לפרסם בלא התחייבות לזמן ממושך.

נראה כי הסיבות לכך מורכבות. ביחלקן הן נובעות מירידה אופיינית בהזמנות הפירסום לקראת הקיץ, תקופה שבה הישראלים ממעטים לקרוא עיתונות. אולם אחדים מהמפרסמים נתנו כסיבות חשש מפני הבאות. נראה כי אי-הוודאות לגבי העתיד הפוליטי, ואם יימשך השקט הביטחוני, משפיעים על היקף העסקים.

גם אי-הוודאות בעניין המדיניות הכלכלית הצפויה משפיעה על העסקים, הן ממתנינים לראות מה תעשה הממשלה החדשה וכיצד ימשיך הקיצוץ בתקציב שהיא מתכננת על הפעילות במשק. ברור, כי אם הממשלה החדשה תגרום לירידה בפעילות הממשקית ולאבטלה, תקטן היעילות במוצרי-הצריכה — שהם מוסרי-המודעות הגדולים.